

[Vanggaard.]

adskilligt bedre, om man paa de Omraader, hvor Tanken navnlig er henvendt paa Folkenes Forbund: Freden mellem Nationerne, Militærnedrustningen, og ikke mindst den økonomiske Fred, Toldnedrustningen, havde haft Resultater af forelægge rundt omkring til Ratifikation. Det havde været betydelig mere opmuntrende for os og betydelig mere værdifuldt i det internationale Samarbejde end dette, som vi ikke skal forkaste, men overfor hvilket jeg alligevel maa udtale de Betæneligheder, som vi har udtalt tidligere, og som under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold gør sig gældende med forøget Styrke. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi indtager en lignende Stilling som tidligere til Spørgsmaalet om denne Konventions Ratifikation.

Ole Bjørn Kraft: Der har jo allerede i mange Aar været talt om disse Spørgsmaal i Rigsdagen, og det vil derfor være ganske unødigt paa ny at sige meget derom. Da Sagen sidst var til Behandling i Landstinget, henviste vi til, at vore Nabolande ikke havde ratificeret denne Konvention, og udtalte som vor Opfattelse, at det vilde være heldigst, at de nordiske Lande fulgte en fælles Linie med Hensyn til Gennemførelse af saadanne Konventioner. Det er jo et Synspunkt, som har været meget fremtrædende i alt dansk internationalt Arbejde, at vi stedse skulde søge at holde en fælles Linie med Norge og Sverige paa disse Omraader. Det er ikke saa forfærdelig længe siden, den højtærede Udenrigsminister i Genève netop undertegnede en Konvention med det Forbehold, at den ogsaa blev tiltraadt fra norsk og svensk Side, og saa længe der ikke foreligger noget om, at man i disse Lande indtager en anden Holdning, end man hidtil har gjort, vil vi derfor fra vor Side nære adskillig Betænelighed ved at gaa til Vedtagelse af denne Konvention, men vi er villige til i et Udvalg paa ny at beskæftige os med Sagen for at se, om der skulde være fremkommet Ting, der kunde føre til, at vort Standpunkt, der hidtil har været Afvisning, nu kan ændres.

Jesper Simonsen: Da man, som Sagen foreligger oplyst, kan gaa ud fra, at denne Konvention om en ugentlig Hviledag i visse industrielle Virksomheder kan vedtages af os, uden at der dertil kræves nogen Ændring i den her gældende Lovgivning eller i den her hidtil fulgte Praksis, kan jeg anbefale, at man vedtager Kon-

ventionen. Det er beklageligt, at man ikke fra Venstres og vel heller ikke fra det konservative Folkepartis Side vil være med til Ratifikationen. Det er ikke let at øjne nogen rimelig Grund til at undlade at tage dette supplerende Skridt, naar man i en Sag som denne har taget det første Skridt ved at underskrive Konventionen, da den i sin Tid blev vedtaget nede i Genève, og naar det kan gøres uden paa nogen Maade at fortrædige vort Erhvervsliv, og det maa vi efter de foreliggende Oplysninger gaa ud fra at det kan.

Naar det ærede Medlem Hr. Vanggaard tilkendegiver et Ønske om at faa ratificeret nogle andre Konventioner af større Interesse for os, vil jeg dertil sige, at det kan jo ikke nytte, at man her deler Konventionerne efter det Synspunkt, om de i enhver Henseende bringer os Fordele eller ikke, og saa tager sit Standpunkt saaledes, at alt, hvad vi udelukkende har Fordel af, det tager vi, og alt andet gaar vi imod, thi det er ganske indlysende, at saa maa internationalt Samarbejde ligesom andet Samarbejde ret hurtigt høre op. Jeg vil meget henstille, at man gennem Udvalgsbehandlingen kommer til Forstaaelse om dette Spørgsmaal, saaledes at Konventionen kan ratificeres.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Regeringspartierne for deres Tilslutning til Forslaget. Venstres ærede Ordfører talte, som om Venstre kun havde Betænelighed af en enkelt Grund, nemlig af Hensyn til Mejeribrugget. Hvis dette er Tilfældet, tror jeg, at det vil være muligt gennem Indhentning af en Erklæring fra Arbejdsbureauet i Genève under Henvisning til Artikel 4 i Konventionen at opnaa saa megen Garanti, som det overhovedet vil være muligt at opnaa, og som vil være tilfredsstillende for alle normale Mennesker, hvori jeg ogsaa indbefatter Venstre, saaledes at vi vil kunne naa til Enighed paa dette Punkt.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde dernæst, at der var ingen af Nabolandene, der havde ratificeret, og nævnte blandt disse Nabolande England. Hvis det er Kilometerafstanden, det kommer an paa, maa jeg gøre opmærksom paa, at Irland, Finland, Polen, Estland og Lithauen har ratificeret; der er altsaa adskillige Lande, ogsaa Landbrugslande, der har ratificeret. Henvisningen til, at det ikke er lykkedes gennem Nedrustningskonferencen at naa til et Resultat, ser jeg ikke Beviskraften i. Det forekommer mig, at det vilde være